

แนวปฏิบัติในการช่วยราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
(แนบท้ายบันทึกสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๑๐๒/ว.๑๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘)

เพื่อให้การช่วยราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประโยชน์แก่ราชการ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ (๒) ของระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๘ มีมติกำหนดแนวปฏิบัติในการช่วยราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในแนวปฏิบัตินี้

“หน่วยงานอื่น” หมายความว่า ส่วนราชการ หน่วยงานที่รับผิดชอบงานธุรการขององค์กรอิสระ หรือหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือตามมติคณะรัฐมนตรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

“การยืมตัวมาช่วยราชการ” หมายความว่า การที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอยืมตัวบุคลากรจากหน่วยงานอื่นมาช่วยปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว

“การไปช่วยราชการ” หมายความว่า การที่หน่วยงานอื่นขอยืมตัวข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปช่วยปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว

ข้อ ๒ การยืมตัวมาช่วยราชการ หรือการไปช่วยราชการ จะกระทำได้ต่อเมื่อสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนหรือหน่วยงานอื่น แล้วแต่กรณีมีเหตุผลความจำเป็น เนื่องจากมีภารกิจหรืองานที่ต้องปฏิบัติเร่งด่วน และจำเป็นต้องใช้บุคลากรซึ่งมีความรู้ความสามารถ ทักษะ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่สอดคล้องกับลักษณะงาน

ทั้งนี้ การให้ข้าราชการไปช่วยราชการ ต้องพิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติราชการ และส่วนราชการต้องไม่ขอรับจัดสรรอัตรากำลังเพิ่มเติม

ข้อ ๓ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ข้าราชการไปช่วยราชการ หรือยืมตัวบุคลากรจากหน่วยงานอื่นมาช่วยราชการ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ข้อ ๔ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุผู้มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการไปช่วยราชการ หรือยืมตัวมาช่วยราชการได้คราวละไม่เกินหกเดือน กรณีมีเหตุผลความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้เป็นดุลยพินิจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุที่จะพิจารณาอนุญาตให้ขยายระยะเวลาการช่วยราชการได้คราวละไม่เกินหกเดือน แต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งปี

ข้อ ๕ ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ไปช่วยราชการ หรือยืมตัวมาช่วยราชการ ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นจากส่วนราชการต้นสังกัด เช่นเดียวกับข้าราชการผู้ปฏิบัติราชการตามปกติ ในกรณีที่ข้าราชการดังกล่าวได้รับสิทธิประโยชน์อื่นใดเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่ไปช่วยราชการ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเพื่อทราบ

ข้อ ๖ การไปช่วยราชการหรือการยืมตัวมาช่วยราชการ ต้องได้รับความยินยอมจากข้าราชการหรือบุคลากรผู้นั้น โดยต้องจัดทำเป็นหนังสือแสดงเจตนาให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร
